

Arrest

nr. 162 196 van 16 februari 2016
in de zaken RvV X en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 19 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen beschikt u over de Ethiopische nationaliteit, bent u etnisch Tigray, en werd u geboren op 24 juni 1998. U verliet Ethiopië op 8 september 2013 en reisde met een geldig visum, en met uw eigen Ethiopisch paspoort, naar Spanje. U verbleef enkele maanden in een huis te Madrid, alvorens naar België te komen, waar u aankwam op 22 februari 2014.

U vroeg een eerste keer asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 24 februari 2014, en u verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn, geboren te zijn in de stad Adi Keyh te Eritrea, en daar, samen met uw broer Tedros, gewoond te hebben tot maart 2010. U werd op 20 augustus 2014 van 11u10 tot 17u40 gehoord op het CGVS, alwaar u uw asielmotieven kon uiteenzetten. Op 15 september 2014 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van

de subsidiaire beschermingsstatus, daar er geen geloof gehecht werd aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, en derhalve evenmin aan de door u geopperde problemen die u gekend zou hebben in Eritrea. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 15 oktober 2014 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Als nieuw element in onderhavige tweede asielaanvraag, gaf u aan gelogen te hebben in het kader van uw eerste asielaanvraag, legde u uw Ethiopisch paspoort neer, verklaarde u nooit de Eritrese nationaliteit te hebben bezit, en dat Tedros Tesfay Godiafay – de persoon van wie u voorheen opperde dat het uw broer was – in werkelijkheid uw liefdespartner is. U verklaarde dat u op aanraden van een andere persoon loog over uw nationaliteit en identiteit, daar u dacht op die manier meer kans te hebben op het verkrijgen van internationale bescherming in België, en dat u op heden spijt heeft hiervan.

U verklaarde dat u evenwel echte problemen kende met uw managers te Ethiopië, in het kader van uw professionele carrière als gymnast en circusartiest, en dat u Ethiopië ontvluchtte, daar dezen u gingen vermoorden. De reden hiertoe was dat u hun deel van uw loon als circusartiest significant verminderde, en u uw loon rechtstreeks op uw eigen bankrekening liet storten, hiertoe aangemoedigd door uw partner Tedros, die hetzelfde deed, en enkele contracten met circusbedrijven annuleerde. Wanneer u in juli 2013 een laatste keer vanuit Spanje – alwaar u gedurende een bepaalde periode op legale basis werkte voor het circusbedrijf 'Eoloh' – naar Ethiopië terugkeerde, doken u en uw partner Tedros onder te Addis Abeba, daar jullie vreesden vermoord te worden door uw managers. U en Tedros deden beroep op een mensensmokkelaar, die u en Tedros een geldig visum bezorgde om naar Spanje te reizen. U verliet Ethiopië een laatste keer op 8 september 2013, op legale wijze met uw eigen paspoort. U vreest dat u en uw geliefde Tedros door jullie managers vermoord zullen worden, in het geval jullie naar Ethiopië zouden terugkeren.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen, alsook de door u beweerde identiteit en nationaliteit (i.c. Eritrea) niet geloofwaardig werden bevonden. U diende daarna een tweede asielaanvraag in, en u legt hiertoe nieuwe elementen neer ter ondersteuning. U erkent gelogen te hebben in het kader van uw eerste asielaanvraag, en in werkelijkheid de Ethiopische nationaliteit te bezitten, en niet de Eritrese. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, **weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.**

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag erkent gelogen te hebben over uw echte nationaliteit en afkomst, in het kader van uw eerste asielaanvraag, mag er van u worden verwacht dat u nu de gehele waarheid vertelt, en nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Wukro (Ethiopië), en op de leeftijd van 9 jaar te zijn verhuisd naar Mekelle, een stad in de Tigray-regio van Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6). **U verklaarde eveneens dat u geboren werd op 27 juli 1998** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde geboren te zijn op **24 juni 1998** (zie 'Verklaring Meervoudige Aanvraag', punt 15 in administratief dossier), dat u bij uw vorige asielaanvraag nog beweerde geboren te zijn op **13 juni 1996**, en er in uw paspoort te lezen valt dat u geboren zou zijn op **17 juni 1993**, en gevraagd welke nu uw echte geboortedatum is, **verklaarde u – uw vorige verklaringen simpelweg wijzigend – geboren te zijn op 24 juni 1998.** Gevraagd waarom u net ervoor zei dat u geboren werd op 27 juli (in plaats van 24 juni), antwoordde u zich vergist te hebben. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde geboortedatum, niet weten te overtuigen. Immers, u gaf reeds een veelheid aan verschillende geboortedata op in het kader van uw asielprocedure, en tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag, noemde u zelfs twee verschillende data. Deze verklaringen weten dan ook niet meer te overtuigen. Er kan enkel vastgesteld worden dat u opzettelijk poogde de Belgische asielinstanties te misleiden wat betreft de datum waarop u geboren zou zijn, en u reeds dermate veel verschillende geboortedata heeft opgegeven, dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent.** Gevraagd waarom u in het kader van uw eerste asielaanvraag loog over uw nationaliteit en afkomst, antwoordde u – met enige zin voor overdrijving – dat u moest liegen over uw nationaliteit, en u verteld werd dat u als Ethiopische geen asiel zou krijgen, maar wel als Eritrese (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U voegde eraan toe dat u problemen kende, bang was, en niet terug wou keren. Gevraagd waarom u – gegeven uw bewering dat u echte problemen kent in Ethiopië – dat dan niet zo zei – eerder dan een verhaal uit uw duim te zuigen

– verklaarde u dat u geen zelfvertrouwen had om over uw problemen te spreken, en u de procedure niet kende. **Het dient opgemerkt dat het vertellen van de waarheid, niet vereist dat u de hele asielpcedure in België kent, en u er in het kader van uw eerste asielaanvraag expliciet op gewezen werd dat van u wordt verwacht dat u de waarheid spreekt. Dat u uw problemen voorts verzwegen zou hebben uit een gebrek aan zelfvertrouwen, wordt evenmin aannemelijk bevonden, daar het opzettelijk misleiden van de Belgische asielinstanties, en het verzinnen van een fictief leven in een land waar u nooit een voet zette, eerder een grotere mate aan zelfvertrouwen vereist, dan het vertellen van de waarheid.** Gevraagd wat u dan uiteindelijk deed beslissen om toch de waarheid te vertellen, antwoordde u dat uw sociaal assistente u dat aanraadde, nadat u de [negatieve] beslissing ontving in het kader van uw eerste asielaanvraag. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen niet erg overtuigend zijn.** Immers, u verklaarde een echte vrees te koesteren ten aanzien van Ethiopië ten tijde van uw eerste asielaanvraag, en destijds reeds voor uw leven te hebben gevreesd indien u had moeten terugkeren naar Ethiopië, maar geeft geen redelijke verklaring waarom u dan niets over deze problemen vertelde. Immers, dat anderen u aanraadden te beweren dat u van Eritrea afkomstig bent, daar u anders ‘geen kans zou maken’, en u daarom een identiteit en nationaliteit – van een land waar u nooit eerder was – verzon, hoewel u wel degelijk een echte vrees gekoesterd zou hebben ten aanzien van het echte land van uw nationaliteit, is weinig overtuigend. Dat u meende ‘meer kans te maken’ indien u loog over het land waarvan u afkomstig bent – en derhalve eveneens over alle problemen die u er gekend zou hebben – en u daarom niets vertelde over de problemen die u wel gekend zou hebben, overtuigt niet, en wijst er enkel op dat u opzettelijk de Belgische asielinstanties poogt te misleiden, met het oog op het verwerven van een legaal verblijf. **Van iemand die zijn land moest ontvluchten omwille van een vrees voor vervolging, en daarop internationale bescherming aanvraagt in een ander land, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat deze persoon naar waarheid zou vertellen over de problemen die ze in haar land van herkomst kende. Dat u dit niet deed, en een nationaliteit en identiteit verzon, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van de door u geopperde vrees voor vervolging, indien u naar Ethiopië zou terugkeren.**

Afgezien van bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat, los van de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag, de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag op zich, evenmin weten te overtuigen.

U verklaarde dat u schoolliep tot en met graad 5 te Wukro, waarna u op de leeftijd van negen jaar naar Mekelle verhuisde, om er te gaan wonen bij een familielid van uw moeder – van wie u denkt dat het de zus van uw moeder is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaarde verder dat u zich te Wukro aansloot bij het circus ‘Tigray’, en u omwille daarvan niet langer kon schoollopen. U ging na een tijdje te Mekelle inwonen bij een zekere Cindy, een vrouw van Mongoolse afkomst die u trainingen contortionisme gaf, en u later meenam naar Frankrijk om er op te treden (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde eveneens dat deze Cindy u zei dat u niet langer school kon lopen, en als u dat wel zou willen, dan zou moeten stoppen met de trainingen. Gevraagd of u er dan voor koos om niet langer naar school te gaan, antwoordde u bevestigend en vroeg u zich af wie u anders zou geholpen hebben. U gewezen op uw verklaring dat u te Mekelle inwoonde bij uw tante, en uw ouders u daarheen hadden gestuurd opdat u er zou kunnen schoollopen, antwoordde u bevestigend, gaf u aan dat dat inderdaad een mogelijkheid was, maar u zich niet op uw gemak voelde in dat huis (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd waarom niet, antwoordde u vaagweg dat u er niet gelukkig was. Gevraagd waarom u er niet gelukkig was, antwoordde u het evenwel niet te weten. U verklaarde voorts dat u, voor uw laatste vertrek uit Ethiopië, samen met Tedros gedurende een bepaalde periode werkte voor een circusbedrijf – ‘Eoloh’ – te Spanje, jullie salaris werd uitbetaald aan jullie [Ethiopische] managers, en zij jullie dan op hun beurt uitbetaalden in de Ethiopische munteenheid – ‘Birr’ (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Er werden voorts allerlei kosten ingehouden van uw salaris door jullie managers in Ethiopië. Tijdens de laatste periode dat u en uw partner Tedros werkten voor het circusbedrijf ‘Eoloh’ te Spanje, wisten u en Tedros met het bedrijf Eoloh overeen te komen dat jullie salaris rechtstreeks naar jullie zou worden overgemaakt, in plaats van naar jullie managers, die voorts nog 10 à 20 procent zouden ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). Een andere circusartiest – Neri – zou van jullie plannen op de hoogte zijn geweest, en Tedros verbaal bedreigd hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Nadat jullie managers – waaronder een zekere Tsigab’ – hiervan op de hoogte kwamen, zagen ze hun belangen doorkruist, en begonnen ze u en Tedros te bedreigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of jullie nadien nog terugkeerden naar Ethiopië, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). **Gevraagd waarom u, deze verklaringen indachtig, dan nog terugkeerde naar Ethiopië [in juli 2013], gezien uw verklaringen dat u na uw terugkeer naar Ethiopië meteen moest onderduiken, en een smokkelaar nodig had om opnieuw het land te kunnen verlaten, antwoordde u dat jullie terugkeerden omdat jullie naar huis wilden gaan, maar jullie ‘hen’ dan zagen nadat jullie terugkeerden. Opnieuw gevraagd waarom u terugkeerde, gezien u reeds wist dat u er problemen zou hebben, antwoordde u dat u nergens anders te**

verblijven had, en asiel niet kende. U er opnieuw op gewezen dat u na uw terugkeer naar Ethiopië, zo verklaarde u, meteen moest onderduiken om het land dan te verlaten met een mensensmokkelaar, en opnieuw gevraagd waarom u dan überhaupt nog naar Ethiopië terugkeerde, antwoordde u vaagweg dat jullie niet konden blijven, het moeilijk was, en jullie zeker waren dat jullie weer weg zouden gaan wanneer jullie terugkeerden. Opnieuw gevraagd waarom u dan terugkeerde, gezien u er reeds zeker van was dat u het land opnieuw zou verlaten, verklaarde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – namelijk dat u toen naar Ethiopië terugkeerde omdat u naar huis wilde gaan – dat jullie eigenlijk van plan waren in Spanje te blijven, maar het bedrijf Eoloh jullie zei dat het beter was om terug te keren. Gevraagd waarom dat beter was, en gevraagd of het dan beter was om terug te keren, om dan clandestien met behulp van een smokkelaar, het land opnieuw te moeten verlaten, antwoordde u dat u toen niets wist, enkel Tedros u hielp, en u eigenlijk terugkeerde omdat u uw geld wou. U legde daarop uit dat het bedrijf Eoloh uw loon pas zou storten op uw rekening, nadat u het vliegtuig [naar Addis Abeba] genomen zou hebben. Gevraagd of het bedrijf Eoloh jullie dan niet uitbetaald zou hebben indien jullie het vliegtuig niet genomen hadden, antwoordde u het niet te weten. **Het dient vooreerst opgemerkt dat, hoewel u voor uw leven vreesde te Ethiopië, uit uw verklaringen blijkt dat u een laatste keer vrijwillig naar Ethiopië terugkeerde, daar u vreesde anders uw laatste salaris niet te ontvangen. Dat u een dergelijk risico zou nemen, enkel en alleen omdat u anders een bepaald geldbedrag zou missen, doet ernstig afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees. Verder dient opgemerkt dat – naast de vaststelling dat u eigenlijk initieel beweerde dat u terugkeerde omdat u naar huis wou gaan, dan weer omdat het bedrijf Eoloh u zei dat dat beter was, dan weer omdat u de uitbetaling van uw salaris niet wou missen – uw beweerde partner Tedros verklaarde dat jullie het laatste salaris in Spanje ontvingen, voor jullie laatste terugkeer naar Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS – Tesfay Tedros Godifay – p. 17 en 20). Bovenstaande wijzigende verklaringen betreffende de reden voor uw laatste terugkeer naar Ethiopië, alsook de manifeste tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en deze afgelegd door uw beweerde partner Tedros, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde asielrelaas en vrees voor terugkeer naar Ethiopië.**

Gevraagd hoe u weet dat de mensen met wie u in Ethiopië samenwerkte – uw en Tedros' managers – u wilden doden, antwoordde u, weinig verhelderend, dat hun belangen geschaad waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Opnieuw gevraagd hoe u wist dat ze u wilden doden, antwoordde u, opnieuw vaagweg, dat u wist hoe ze u behandelden, en wat hun intentie is (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). De vraag nogmaals gesteld, vertelde u – de u gestelde vraag wederom ontwijkend – dat een andere artiest – een zekere Nira – u bedreigde in het hotel te Spanje, deze u bij uw nek nam, en u hem dan neersloeg. Gevraagd of u en Tedros, bij aankomst te Ethiopië, dan gewoon jullie eigen weg konden gaan, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of uw verklaring dat ze u en Tedros zullen doden, dan berust op een vermoeden, antwoordde u ontkennend, dat het u gezegd werd, en ze jullie zeiden dat, indien jullie naar het land terugkeerden, ze jullie zouden vinden en niet langer in vrede laten. U verklaarde eveneens dat, bij jullie laatste terugkeer naar Ethiopië [juli 2013], u uw broer zag die te Addis Abeba woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde voorts **dat uw broer u zei dat de managers u kunnen controleren, en dat ze u zoeken** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Gevraagd hoe uw broer dat wist, dan wel of het iets was dat hij dacht, verklaarde hij dat hij van zijn vrienden vernam wat zijn zus [u] te wachten stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe de vrienden van uw broer dat dan wisten, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat ze aan uw broer vertelden dat ze denken dat er 'slechte zaken' met u gedaan zouden worden. Gevraagd waar de vrienden van uw broer dat vernomen hadden, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of uw broer aan zijn vrienden vroeg hoe zij dat wisten, antwoordde u die vraag niet gesteld te hebben aan uw broer. Gevraagd of dat u dan niet interesseerde, gezien u opperde voor uw leven te vrezen, antwoordde u dat **dat niet interessant was, omdat u toch al wist wat ze met u zouden doen**. U erop gewezen dat onbekenden er blijkbaar ook van op de hoogte waren, en gevraagd of u dan niet wou weten hoe dat kwam, antwoordde u herhalend dat uw broer het van zijn vrienden had vernomen, en er toch niets was dat u kon verrassen. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut niet doorleefd worden bevonden en helemaal niet weten te overtuigen. Immers, volgens uw eigen verklaring keerde u naar Addis Abeba terug hoewel u er voor uw leven vreesde, diende u er meteen onder te duiken, en vernam u er dan dat uw broer op de hoogte was van het gevaar dat u liep, en zijn vrienden hem daarover reeds verteld hadden. Dat u, deze verklaringen gegeven, zich niet zou hebben afgevraagd hoe de vrienden van uw broer dat weten, wat zij precies weten, en u dat alles niet vroeg 'omdat u toch al wist wat u te wachten stond', en 'niets u nog kon verrassen', zijn verklaringen wars van enige doorleefde ervaring. Immers, gegeven het door u beweerd asielrelaas, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat u, wanneer uw broer u verteld zou hebben wat zijn vrienden hem gezegd hadden, op zijn minst zou willen weten hoe die vrienden dat wisten, van wie, en wat ze precies wisten. Uw verklaringen hieromtrent komen dan ook als**

verzonnen over. Bovenstaande vaststellingen doen verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan het door u geopperde asielrelaas.

U verklaarde verder dat u, na uw laatste vertrek uit Ethiopië [op 8 september 2013, zo blijkt uit uw door u neergelegd Ethiopisch paspoort], terug naar Spanje ging, waar u zo'n drie maanden gebleven zou hebben alvorens naar België te komen – hoewel u verklaarde pas op 22 februari 2014 in België te zijn aangekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), hetgeen meer dan 5 maanden na uw laatste vertrek uit Ethiopië is. U verklaarde verder dat jullie toen in een huis van de smokkelaar te Madrid bleven, en gevraagd wat uw plan dan was, verklaarde u dat jullie planden naar een veilige plek te gaan, om er jullie leven te leiden. Gevraagd waarom u geen asiel vroeg in Spanje – uw verklaring indachtig dat u er minstens gedurende drie maanden in een huis te Madrid verbleef na uw laatste vertrek uit Ethiopië – antwoordde u dat u Spanje niet goed kende, Tedros u zei naar België te gaan, en het niet veilig was in Spanje. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen niet weten te overtuigen. Immers, vooreerst kan niet ingezien worden waarom u geen enkele poging ondernam om bescherming te zoeken in Spanje, indien u werkelijk uit vrees voor uw leven Ethiopië net ontvlucht was, daar het nalaten van het zoeken om bescherming in Spanje, u blootstelde aan het risico naar Ethiopië te worden teruggestuurd, daar u na het verlopen van uw visum, niet langer zou beschikken over een legaal verblijf aldaar, en u er evenmin om internationale bescherming verzocht. Het dient opgemerkt dat, van iemand die uit vrees voor zijn leven zijn land moest ontvluchten, het geenszins onredelijk is te verwachten dat deze zo snel mogelijk een poging zou ondernemen om internationale bescherming te verzoeken, om er zich van te verzekeren niet te worden teruggestuurd naar het land waar deze vervolging vreest. Dat u dit niet deed, doet dan ook afbreuk aan de ernst van de door u geopperde vrees in geval van terugkeer naar Ethiopië.**

Verder dient opgemerkt dat – afgezien van de vaststellingen dat de hierboven gemaakte opmerkingen reeds fundamenteel afbreuk doen aan het door u geopperde asielrelaas in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag – u verklaarde op geen enkel moment een poging ondernomen te hebben om bescherming te zoeken voor uw belagers, bij de Ethiopische autoriteiten.

Gevraagd of u in Addis Abeba naar de politie ging, gezien u bedreigd werd en u zich genoodzaakt zag te schuilen en te vluchten, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat 'ze' [uw belagers] niet gestopt kunnen worden door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd waarom niet, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag en algemeen – dat 'het geweten is' in Ethiopië, en de politie daar niet dezelfde macht heeft als hier [België]. U erop gewezen dat deze verklaringen uiterst vaag zijn, en gevraagd of u specifiek kunt uitleggen waarom u in Ethiopië geen bescherming zocht bij de politie ondanks het feit dat u zich bedreigd voelde, antwoordde u dat u bang was, u niet buiten durfde te gaan, en u toch geen bescherming gekregen zou hebben indien u het gevraagd had. Gevraagd waarom u dat denkt, gezien u zelfs geen poging ondernam om naar de politie te gaan in Ethiopië, antwoordde u dat u eigenlijk geen vertrouwen heeft in de Ethiopische politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom niet, antwoordde u vaagweg dat de politie, op de plek waar u opgroeide, niet zou luisteren wanneer er een gevecht plaatsvond op straat. U erop gewezen dat uw verklaringen opnieuw erg vaag van aard zijn, dat u zich niet te Wukro maar wel te Addis Abeba bevond, en het niet ging om een straatgevecht, verklaarde u dat u gelooft wat u ziet, dat u de politie te Ethiopië kent door de plek waar u opgroeide, en de politie allemaal hetzelfde zijn in Ethiopië. U erop gewezen dat, om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, dit impliceert dat er geen nationale bescherming beschikbaar is, verwees u naar een anekdote ten tijde van uw kindertijd, en vertelde u dat u samen met Tedros nabij het politiekantoor werkte, Tedros geslagen werd voor het politiekantoor, en ook voor de ogen agenten, en vraagt u zich af welke bescherming u dan kunt verwachten. Het dient evenwel vastgesteld dat Tedros eveneens verwees naar dit incident, maar hij verklaarde dat hij vocht met een manager van hem, nadien naar de politie ging om er aan te geven dat hij door een manager werd geslagen, de politie te Mekelle een goede verstandhouding had met zijn managers, en ze hem zeiden voort te doen met werken (zie gehoorverslag CGVS Tesfay Tedros Godifay, p. 9). U erop gewezen dat uw verklaringen hieromtrent een verhaal betreffen van wanneer Tedros negen jaar oud was, in een stadje dat op grote afstand van Addis Abeba gelegen is, en dat alles toch een heel andere situatie betreft, antwoordde u dat dat allemaal hetzelfde is voor u, en de politie overal hetzelfde is in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **Uw verklaringen voor de vaststelling dat u op geen enkel moment enige poging ondernam om bescherming te zoeken tegen de personen van wie u oppert dat ze u zouden vermoorden, bij de Ethiopische autoriteiten, weten echter niet te overtuigen. Immers, u verklaarde steeds dat ze u niet zouden kunnen beschermen, maar u weet hiertoe geen overtuigende elementen ter ondersteuning aan te brengen.** Het door u geopperde verhaal, waarbij uw partner Tedros als kind geen bescherming kreeg van de politie, doet hieraan geen afbreuk. Immers, indien dit door u geopperde incident echt gebeurd zou zijn – hetgeen in deze twijfelachtig is, gezien bovenstaande vaststellingen en de vaststellingen gemaakt in het kader van uw eerste

asielaanvraag, reeds grote twijfels doen rijzen met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen – dan nog dient vastgesteld dat dit plaatsgevonden zou hebben wanneer Tedros nog een kind was, op een plek die zo'n 760 kilometer verwijderd is van Addis Abeba, de stad waar u, zo u beweerde, onderdook voor uw managers wanneer u vreesde voor uw leven, tot uw laatste vertrek uit Ethiopië in september 2013. Het door u geopperde incident uit de kindertijd van Tedros, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat van u verwacht kon worden dat u op zijn minst een poging zou ondernemen bescherming te zoeken bij de Ethiopische politie te Addis Abbeba in het jaar 2013, wanneer u er ondergedoken leefde uit vrees voor uw leven.

Het dient in herinnering gebracht dat – afgezien van de vaststelling dat de door u geopperde vrees voor vervolging in Ethiopië hierboven reeds betwist werd, en aan deze dan ook geen geloof gehecht wordt – **het principe van internationale bescherming gekenmerkt wordt door een subsidiair karakter ten opzichte van de in uw land aanwezige beschermingsmogelijkheden.** Het principe van internationale bescherming impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke onderneemt opdat u bescherming geboden zou worden door de Ethiopische autoriteiten, alvorens internationale bescherming aan te vragen. **Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent, dient vastgesteld dat aan deze vereiste geenszins voldaan is.**

Gevraagd of u al uw problemen, omwille van dewelke u een vrees koestert om naar Ethiopië terug te keren, heeft kunnen uitleggen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of er nog andere redenen zijn, omwille van dewelke u een vrees koestert om naar Ethiopië terug te keren, verklaarde u herhalend dat u Ethiopië verliet uit vrees voor uw leven. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde besneden te zijn (zie 'Inschrijving van de asielaanvrager'- 'commentaar' en 'Inschrijving NL', in administratief dossier), en gevraagd of u daarmee iets wenst aan te tonen, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat niet gezegd te hebben – hoewel niet ingezien kan worden waarom dit dan wel zo neergeschreven werd, daar dergelijke verklaringen niet uitgevonden worden door de DVZ. Er kan enkel vastgesteld worden dat uw verklaringen afgelegd op het CGVS, op dit punt opnieuw tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen afgelegd op de DVZ.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u, uit vrees gedood te worden door uw managers, uw thuisland Ethiopië moest ontvluchten. De door u, in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, aangebrachte nieuwe elementen, weten de uitkomst van uw vorige asielaanvraag dan ook niet te wijzigen. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Wat betreft het door u neergelegde Ethiopisch paspoort op uw naam, dient vastgesteld dat deze aantoonst dat u de Ethiopische nationaliteit bezit, en dat u – voorafgaand aan uw laatste vertrek uit Ethiopië in september 2013 – Ethiopië meermaals legaal in en uit reisde. Dit paspoort vormt geenszins een bewijs voor de door u geopperde problemen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, en bevestigt enkel de door het CGVS gemaakte vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag – met name dat u de Eritrese nationaliteit niet bezit. Wat betreft het door u neergelegd boekje van uw Ethiopische bankrekening, dient vastgesteld dat dit enkel aantoonst dat u te Ethiopië beschikte over een bankrekening. Dit vormt geenszins een bewijs voor de door u geopperde problemen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag. Met betrekking tot de door uw beweerde partner Tedros neergelegde getuigenisbrief, ondertekend door vier verschillende personen, waarin de problemen die jullie kenden te Ethiopië worden bevestigd, dient vastgesteld dat dit loutere verklaringen betreffen, die overigens gekenmerkt zijn door een gesolliciteerd karakter. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, en de door u geopperde vrees voor vervolging in Ethiopië, niet geloofwaardig werden bevonden, kan er geen geloof gehecht worden aan de inhoud van deze brief. Wat betreft de door u neergelegde reclamefolders van het circusbedrijf 'Eoloh', Phenix en 'Price', de foto's waarop u te zien valt als circusartieste, en samen met uw trainster Cindy, het tourschema van het circusbedrijf 'Eoloh', de krantenartikelen, uw contract met het bedrijf 'Palazzo', het briefje met gelukwensen, de twee tijdelijke arbeidscontracten op uw naam bij het circusbedrijf 'Eoloh', en de brieven vanwege de Spaanse overheid, betreffende de toekenning van de verschillende door u aangevraagde verblijfsvisa voor Spanje, dient vastgesteld dat dit allemaal documenten betreffen die uw werkzaamheden als professioneel gymnast en circusartiest bevestigen, hetgeen in deze niet in twijfel wordt getrokken. Deze documenten hebben echter geen enkele bewijswaarde voor de door u geopperde vrees voor vervolging door uw managers in Ethiopië, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege personen van uw turnvereniging 'Eupener Turnverein 1967' – waarin verteld wordt dat u en Tedros beide veel talent hebben, erg beleefd zijn en een perfect gedrag vertonen, u goed geïntegreerd bent en de taal aan het

leren bent, en jullie een meerwaarde vormen voor de club – dient opnieuw vastgesteld dat, hoewel deze verklaringen van mensen die het goed met u voor hebben, op zich niet in twijfel worden getrokken, deze geenszins een bewijs vormen van de door u geopperde problemen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag. Voorts dient opgemerkt dat in deze brief – die opgesteld werd op 26 maart 2015 – gesteld wordt dat u en Tedros broer en zus zijn, en wordt – wat betreft Tedros – opnieuw verwezen naar de valse identiteit die hij opgaf in het kader van jullie eerste asielaanvraag. Afgezien van de reeds gemaakte vaststelling dat deze brief geen relevantie bezit in het kader van de beoordeling van uw nood om internationale bescherming, valt er wel uit af te leiden dat u de leden van uw turnclub klaarblijkelijk ook voorgelogen heeft wat betreft uw band met Tedros, hetgeen de hierboven reeds geuite twijfels bij de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen, verder bevestigt. Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden wat betreft de door u neergelegde brief vanwege personen van uw turnvereniging 'TV Raeren 1972 VoG', opgesteld op datum van 8 mei 2015, waar Tedros eveneens genoemd met uw familienaam, de valse identiteit die hij opgaf in het kader van uw eerste asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen beschikt u over de Ethiopische nationaliteit, bent u etnisch Tigray, en werd u geboren op 24 juni 1998. U verliet Ethiopië op 8 september 2013 en reisde met een geldig visum, en met uw eigen Ethiopisch paspoort, naar Spanje. U verbleef enkele maanden in een huis te Madrid, alvorens naar België te komen, waar u aankwam op 22 februari 2014.

U vroeg een eerste keer asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 24 februari 2014, en u verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, etnisch Tigrinya te zijn, geboren te zijn in de stad Adi Keyh te Eritrea, en daar, samen met uw broer Tedros, gewoond te hebben tot maart 2010. U werd op 20 augustus 2014 van 11u10 tot 17u40 gehoord op het CGVS, alwaar u uw asielmotieven kon uiteenzetten. Op 15 september 2014 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar er geen geloof gehecht werd aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, en derhalve evenmin aan de door u geopperde problemen die u gekend zou hebben in Eritrea. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 15 oktober 2014 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Als nieuw element in onderhavige tweede asielaanvraag, gaf u aan gelogen te hebben in het kader van uw eerste asielaanvraag, legde u uw Ethiopisch paspoort neer, verklaarde u nooit de Eritrese nationaliteit te hebben bezit, en dat Tedros Tesfay Godiafay – de persoon van wie u voorheen opperde dat het uw broer was – in werkelijkheid uw liefdespartner is. U verklaarde dat u op aanraden van een andere persoon loog over uw nationaliteit en identiteit, daar u dacht op die manier meer kans te hebben op het verkrijgen van internationale bescherming in België, en dat u op heden spijt heeft hiervan.

U verklaarde dat u evenwel echte problemen kende met uw managers te Ethiopië, in het kader van uw professionele carrière als gymnast en circusartiest, en dat u Ethiopië ontvluchtte, daar dezen u gingen vermoorden. De reden hiertoe was dat u hun deel van uw loon als circusartiest significant verminderde, en u uw loon rechtstreeks op uw eigen bankrekening liet storten, hiertoe aangemoedigd door uw partner Tedros, die hetzelfde deed, en enkele contracten met circusbedrijven annuleerde. Wanneer u in juli 2013 een laatste keer vanuit Spanje – alwaar u gedurende een bepaalde periode op legale basis werkte voor het circusbedrijf 'Eoloh' – naar Ethiopië terugkeerde, doken u en uw partner Tedros onder te Addis Abeba, daar jullie vreesden vermoord te worden door uw managers. U en Tedros deden beroep op een mensensmokkelaar, die u en Tedros een geldig visum bezorgde om naar Spanje te reizen. U verliet Ethiopië een laatste keer op 8 september 2013, op legale wijze met uw eigen paspoort. U vreest dat u en uw geliefde Tedros door jullie managers vermoord zullen worden, in het geval jullie naar Ethiopië zouden terugkeren.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen, alsook de door u beweerde identiteit en nationaliteit (i.c. Eritrea) niet geloofwaardig werden bevonden. U diende daarna een tweede asielaanvraag in, en u legt hiertoe nieuwe elementen neer ter ondersteuning. U erkent gelogen te hebben in het kader van uw eerste asielaanvraag, en in werkelijkheid de Ethiopische nationaliteit te bezitten, en niet de Eritrese. Het

CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, **weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.** Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag erkent gelogen te hebben over uw echte nationaliteit en afkomst, in het kader van uw eerste asielaanvraag, mag er van u worden verwacht dat u nu de gehele waarheid vertelt, en nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Wukro (Ethiopië), en op de leeftijd van 9 jaar te zijn verhuisd naar Mekelle, een stad in de Tigray-regio van Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6). **U verklaarde eveneens dat u geboren werd op 27 juli 1998** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde geboren te zijn op **24 juni 1998** (zie 'Verklaring Meervoudige Aanvraag', punt 15 in administratief dossier), dat u bij uw vorige asielaanvraag nog beweerde geboren te zijn op **13 juni 1996**, en er in uw paspoort te lezen valt dat u geboren zou zijn op **17 juni 1993**, en gevraagd welke nu uw echte geboortedatum is, **verklaarde u – uw vorige verklaringen simpelweg wijzigend – geboren te zijn op 24 juni 1998.** Gevraagd waarom u net ervoor zei dat u geboren werd op 27 juli (in plaats van 24 juni), antwoordde u zich vergist te hebben. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde geboortedatum, niet weten te overtuigen. Immers, u gaf reeds een veelheid aan verschillende geboortedata op in het kader van uw asielprocedure, en tijdens het gehoor op het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag, noemde u zelfs twee verschillende data. Deze verklaringen weten dan ook niet meer te overtuigen. Er kan enkel vastgesteld worden dat u opzettelijk poogde de Belgische asielinstanties te misleiden wat betreft de datum waarop u geboren zou zijn, en u reeds dermate veel verschillende geboortedata heeft opgegeven, dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent.** Gevraagd waarom u in het kader van uw eerste asielaanvraag loog over uw nationaliteit en afkomst, antwoordde u – met enige zin voor overdrijving – dat u moest liegen over uw nationaliteit, en u verteld werd dat u als Ethiopische geen asiel zou krijgen, maar wel als Eritrese (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U voegde eraan toe dat u problemen kende, bang was, en niet terug wou keren. Gevraagd waarom u – gegeven uw bewering dat u echte problemen kent in Ethiopië – dat dan niet zo zei – eerder dan een verhaal uit uw duim te zuigen – verklaarde u dat u geen zelfvertrouwen had om over uw problemen te spreken, en u de procedure niet kende. **Het dient opgemerkt dat het vertellen van de waarheid, niet vereist dat u de hele asielprocedure in België kent, en u er in het kader van uw eerste asielaanvraag expliciet op gewezen werd dat van u wordt verwacht dat u de waarheid spreekt. Dat u uw problemen voorts verzwegen zou hebben uit een gebrek aan zelfvertrouwen, wordt evenmin aannemelijk bevonden, daar het opzettelijk misleiden van de Belgische asielinstanties, en het verzinnen van een fictief leven in een land waar u nooit een voet zette, eerder een grotere mate aan zelfvertrouwen vereist, dan het vertellen van de waarheid.** Gevraagd wat u dan uiteindelijk deed beslissen om toch de waarheid te vertellen, antwoordde u dat uw sociaal assistente u dat aanraadde, nadat u de [negatieve] beslissing ontving in het kader van uw eerste asielaanvraag. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen niet erg overtuigend zijn.** Immers, u verklaarde een echte vrees te koesteren ten aanzien van Ethiopië ten tijde van uw eerste asielaanvraag, en destijds reeds voor uw leven te hebben gevreesd indien u had moeten terugkeren naar Ethiopië, maar geeft geen redelijke verklaring waarom u dan niets over deze problemen vertelde. Immers, dat anderen u aanraadden te beweren dat u van Eritrea afkomstig bent, daar u anders 'geen kans zou maken', en u daarom een identiteit en nationaliteit – van een land waar u nooit eerder was – verzon, hoewel u wel degelijk een echte vrees gekoesterd zou hebben ten aanzien van het echte land van uw nationaliteit, is weinig overtuigend. Dat u meende 'meer kans te maken' indien u loog over het land waarvan u afkomstig bent – en derhalve eveneens over alle problemen die u er gekend zou hebben – en u daarom niets vertelde over de problemen die u wel gekend zou hebben, overtuigt niet, en wijst er enkel op dat u opzettelijk de Belgische asielinstanties poogt te misleiden, met het oog op het verwerven van een legaal verblijf. **Van iemand die zijn land moest ontvluchten omwille van een vrees voor vervolging, en daarop internationale bescherming aanvraagt in een ander land, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat deze persoon naar waarheid zou vertellen over de problemen die ze in haar land van herkomst kende. Dat u dit niet deed, en een nationaliteit en identiteit verzon, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid en ernst van de door u geopperde vrees voor vervolging, indien u naar Ethiopië zou terugkeren.**

Afgezien van bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat, los van de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag, de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag op zich, evenmin weten te overtuigen.

U verklaarde dat u schoolliep tot en met graad 5 te Wukro, waarna u op de leeftijd van negen jaar naar Mekelle verhuisde, om er te gaan wonen bij een familielid van uw moeder – van wie u denkt dat het de zus van uw moeder is (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaarde verder dat u zich te Wukro aansloot bij het circus 'Tigray', en u omwille daarvan niet langer kon schoollopen. U ging na een tijdje te Mekelle inwonen bij een zekere Cindy, een vrouw van Mongoolse afkomst die u trainingen contortionisme gaf, en u later meenam naar Frankrijk om er op te treden (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde eveneens dat deze Cindy u zei dat u niet langer school kon lopen, en als u dat wel zou willen, dan zou moeten stoppen met de trainingen. Gevraagd of u er dan voor koos om niet langer naar school te gaan, antwoordde u bevestigend en vroeg u zich af wie u anders zou geholpen hebben. U gewezen op uw verklaring dat u te Mekelle inwoonde bij uw tante, en uw ouders u daarheen hadden gestuurd opdat u er zou kunnen schoollopen, antwoordde u bevestigend, gaf u aan dat dat inderdaad een mogelijkheid was, maar u zich niet op uw gemak voelde in dat huis (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd waarom niet, antwoordde u vaagweg dat u er niet gelukkig was. Gevraagd waarom u er niet gelukkig was, antwoordde u het evenwel niet te weten. U verklaarde voorts dat u, voor uw laatste vertrek uit Ethiopië, samen met Tedros gedurende een bepaalde periode werkte voor een circusbedrijf – 'Eoloh' – te Spanje, jullie salaris werd uitbetaald aan jullie [Ethiopische] managers, en zij jullie dan op hun beurt uitbetaalden in de Ethiopische munteenheid – 'Birr' (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Er werden voorts allerlei kosten ingehouden van uw salaris door jullie managers in Ethiopië. Tijdens de laatste periode dat u en uw partner Tedros werkten voor het circusbedrijf 'Eoloh' te Spanje, wisten u en Tedros met het bedrijf Eoloh overeen te komen dat jullie salaris rechtstreeks naar jullie zou worden overgemaakt, in plaats van naar jullie managers, die voorts nog 10 à 20 procent zouden ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 11). Een andere circusartiest – Neri – zou van jullie plannen op de hoogte zijn geweest, en Tedros verbaal bedreigd hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Nadat jullie managers – waaronder een zekere Tsigab' – hiervan op de hoogte kwamen, zagen ze hun belangen doorkruist, en begonnen ze u en Tedros te bedreigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of jullie nadien nog terugkeerden naar Ethiopië, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). **Gevraagd waarom u, deze verklaringen indachtig, dan nog terugkeerde naar Ethiopië [in juli 2013], gezien uw verklaringen dat u na uw terugkeer naar Ethiopië meteen moest onderduiken, en een smokkelaar nodig had om opnieuw het land te kunnen verlaten, antwoordde u dat jullie terugkeerden omdat jullie naar huis wilden gaan, maar jullie 'hen' dan zagen nadat jullie terugkeerden. Opnieuw gevraagd waarom u terugkeerde, gezien u reeds wist dat u er problemen zou hebben, antwoordde u dat u nergens anders te verblijven had, en asiel niet kende. U er opnieuw op gewezen dat u na uw terugkeer naar Ethiopië, zo verklaarde u, meteen moest onderduiken om het land dan te verlaten met een mensensmokkelaar, en opnieuw gevraagd waarom u dan überhaupt nog naar Ethiopië terugkeerde, antwoordde u vaagweg dat jullie niet konden blijven, het moeilijk was, en jullie zeker waren dat jullie weer weg zouden gaan wanneer jullie terugkeerden. Opnieuw gevraagd waarom u dan terugkeerde, gezien u er reeds zeker van was dat u het land opnieuw zou verlaten, verklaarde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – namelijk dat u toen naar Ethiopië terugkeerde omdat u naar huis wilde gaan – dat jullie eigenlijk van plan waren in Spanje te blijven, maar het bedrijf Eoloh jullie zei dat het beter was om terug te keren. Gevraagd waarom dat beter was, en gevraagd of het dan beter was om terug te keren, om dan clandestien met behulp van een smokkelaar, het land opnieuw te moeten verlaten, antwoordde u dat u toen niets wist, enkel Tedros u hielp, en u eigenlijk terugkeerde omdat u uw geld wou. U legde daarop uit dat het bedrijf Eoloh uw loon pas zou storten op uw rekening, nadat u het vliegtuig [naar Addis Abeba] genomen zou hebben. Gevraagd of het bedrijf Eoloh jullie dan niet uitbetaald zou hebben indien jullie het vliegtuig niet genomen hadden, antwoordde u het niet te weten. **Het dient vooreerst opgemerkt dat, hoewel u voor uw leven vreesde te Ethiopië, uit uw verklaringen blijkt dat u een laatste keer vrijwillig naar Ethiopië terugkeerde, daar u vreesde anders uw laatste salaris niet te ontvangen. Dat u een dergelijk risico zou nemen, enkel en alleen omdat u anders een bepaald geldbedrag zou missen, doet ernstig afbreuk aan de ernst van de door u voorgehouden vrees. Verder dient opgemerkt dat – naast de vaststelling dat u eigenlijk initieel beweerde dat u terugkeerde omdat u naar huis wou gaan, dan weer omdat het bedrijf Eoloh u zei dat dat beter was, dan weer omdat u de uitbetaling van uw salaris niet wou missen – uw beweerde partner Tedros verklaarde dat jullie het laatste salaris in Spanje ontvingen, voor jullie laatste terugkeer naar Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS – Tesfay Tedros Godifay – p. 17 en 20). Bovenstaande wijzigende verklaringen betreffende de reden voor uw laatste terugkeer naar Ethiopië, alsook de manifeste tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen en deze afgelegd door uw beweerde partner Tedros, doen fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde asielrelaas en vrees voor terugkeer naar Ethiopië.****

Gevraagd hoe u weet dat de mensen met wie u in Ethiopië samenwerkte – uw en Tedros' managers – u wilden doden, antwoordde u, weinig verhelderend, dat hun belangen geschaad waren (zie

gehoorverslag CGVS, p. 12). Opnieuw gevraagd hoe u wist dat ze u wilden doden, antwoordde u, opnieuw vaagweg, dat u wist hoe ze u behandelden, en wat hun intentie is (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). De vraag nogmaals gesteld, vertelde u – de u gestelde vraag wederom ontwijkend – dat een andere artiest – een zekere Nira – u bedreigde in het hotel te Spanje, deze u bij uw nek nam, en u hem dan neersloeg. Gevraagd of u en Tedros, bij aankomst te Ethiopië, dan gewoon jullie eigen weg konden gaan, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of uw verklaring dat ze u en Tedros zullen doden, dan berust op een vermoeden, antwoordde u ontkennend, dat het u gezegd werd, en ze jullie zeiden dat, indien jullie naar het land terugkeerden, ze jullie zouden vinden en niet langer in vrede laten. U verklaarde eveneens dat, bij jullie laatste terugkeer naar Ethiopië [juli 2013], u uw broer zag die te Addis Abeba woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaarde voorts **dat uw broer u zei dat de managers u kunnen controleren, en dat ze u zoeken** (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Gevraagd hoe uw broer dat wist, dan wel of het iets was dat hij dacht, verklaarde hij dat hij van zijn vrienden vernam wat zijn zus [u] te wachten stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe de vrienden van uw broer dat dan wisten, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat ze aan uw broer vertelden dat ze denken dat er 'slechte zaken' met u gedaan zouden worden. Gevraagd waar de vrienden van uw broer dat vernomen hadden, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of uw broer aan zijn vrienden vroeg hoe zij dat wisten, antwoordde u die vraag niet gesteld te hebben aan uw broer. Gevraagd of dat u dan niet interesseerde, gezien u offerde voor uw leven te vrezan, antwoordde u dat **dat niet interessant was, omdat u toch al wist wat ze met u zouden doen**. U erop gewezen dat onbekenden er blijkbaar ook van op de hoogte waren, en gevraagd of u dan niet wou weten hoe dat kwam, antwoordde u herhalend dat uw broer het van zijn vrienden had vernomen, en er toch niets was dat u kon verrassen. **Het dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut niet doorleefd worden bevonden en helemaal niet weten te overtuigen. Immers, volgens uw eigen verklaring keerde u naar Addis Abeba terug hoewel u er voor uw leven vreesde, diende u er meteen onder te duiken, en vernam u er dan dat uw broer op de hoogte was van het gevaar dat u liep, en zijn vrienden hem daarover reeds verteld hadden. Dat u, deze verklaringen gegeven, zich niet zou hebben afgevraagd hoe de vrienden van uw broer dat weten, wat zij precies weten, en u dat alles niet vroeg 'omdat u toch al wist wat u te wachten stond', en 'niets u nog kon verrassen', zijn verklaringen wars van enige doorleefde ervaring. Immers, gegeven het door u beweerd asielrelaas, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat u, wanneer uw broer u verteld zou hebben wat zijn vrienden hem gezegd hadden, op zijn minst zou willen weten hoe die vrienden dat wisten, van wie, en wat ze precies wisten. Uw verklaringen hieromtrent komen dan ook als verzonnen over. Bovenstaande vaststellingen doen verder ernstig en fundamenteel afbreuk aan het door u geopperde asielrelaas.**

U verklaarde verder dat u, na uw laatste vertrek uit Ethiopië [op 8 september 2013, zo blijkt uit uw door u neergelegd Ethiopisch paspoort], terug naar Spanje ging, waar u zo'n drie maanden gebleven zou hebben alvorens naar België te komen – hoewel u verklaarde pas op 22 februari 2014 in België te zijn aangekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), hetgeen meer dan 5 maanden na uw laatste vertrek uit Ethiopië is. U verklaarde verder dat jullie toen in een huis van de smokkelaar te Madrid bleven, en gevraagd wat uw plan dan was, verklaarde u dat jullie planden naar een veilige plek te gaan, om er jullie leven te leiden. Gevraagd waarom u geen asiel vroeg in Spanje – uw verklaring indachtig dat u er minstens gedurende drie maanden in een huis te Madrid verbleef na uw laatste vertrek uit Ethiopië – antwoordde u dat u Spanje niet goed kende, Tedros u zei naar België te gaan, en het niet veilig was in Spanje. **Het dient opgemerkt dat uw verklaringen niet weten te overtuigen. Immers, vooreerst kan niet ingezien worden waarom u geen enkele poging ondernam om bescherming te zoeken in Spanje, indien u werkelijk uit vrees voor uw leven Ethiopië net ontvlucht was, daar het nalaten van het zoeken om bescherming in Spanje, u blootstelde aan het risico naar Ethiopië te worden teruggestuurd, daar u na het verlopen van uw visum, niet langer zou beschikken over een legaal verblijf aldaar, en u er evenmin om internationale bescherming verzocht. Het dient opgemerkt dat, van iemand die uit vrees voor zijn leven zijn land moest ontvluchten, het geenszins onredelijk is te verwachten dat deze zo snel mogelijk een poging zou ondernemen om internationale bescherming te verzoeken, om er zich van te verzekeren niet te worden teruggestuurd naar het land waar deze vervolging vreest. Dat u dit niet deed, doet dan ook afbreuk aan de ernst van de door u geopperde vrees in geval van terugkeer naar Ethiopië.** Verder dient opgemerkt dat – afgezien van de vaststellingen dat de hierboven gemaakte opmerkingen reeds fundamenteel afbreuk doen aan het door u geopperde asielrelaas in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag – u verklaarde op geen enkel moment een poging ondernomen te hebben om bescherming te zoeken voor uw belagers, bij de Ethiopische autoriteiten.

Gevraagd of u in Addis Abeba naar de politie ging, gezien u bedreigd werd en u zich genoodzaakt zag te schuilen en te vluchten, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat 'ze' [uw belagers] niet

gestopt kunnen worden door de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd waarom niet, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag en algemeen – dat ‘het geweten is’ in Ethiopië, en de politie daar niet dezelfde macht heeft als hier [België]. U erop gewezen dat deze verklaringen uiterst vaag zijn, en gevraagd of u specifiek kunt uitleggen waarom u in Ethiopië geen bescherming zocht bij de politie ondanks het feit dat u zich bedreigd voelde, antwoordde u dat u bang was, u niet buiten durfde te gaan, en u toch geen bescherming gekregen zou hebben indien u het gevraagd had. Gevraagd waarom u dat denkt, gezien u zelfs geen poging ondernam om naar de politie te gaan in Ethiopië, antwoordde u dat u eigenlijk geen vertrouwen heeft in de Ethiopische politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd waarom niet, antwoordde u vaagweg dat de politie, op de plek waar u opgroeide, niet zou luisteren wanneer er een gevecht plaatsvond op straat. U erop gewezen dat uw verklaringen opnieuw erg vaag van aard zijn, dat u zich niet te Wukro maar wel te Addis Abeba bevond, en het niet ging om een straatgevecht, verklaarde u dat u gelooft wat u ziet, dat u de politie te Ethiopië kent door de plek waar u opgroeide, en de politie allemaal hetzelfde zijn in Ethiopië. U erop gewezen dat, om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, dit impliceert dat er geen nationale bescherming beschikbaar is, verwees u naar een anekdote ten tijde van uw kindertijd, en vertelde u dat u samen met Tedros nabij het politiekantoor werkte, Tedros geslagen werd voor het politiekantoor, en ook voor de ogen agenten, en vraagt u zich af welke bescherming u dan kunt verwachten. Het dient evenwel vastgesteld dat Tedros eveneens verwees naar dit incident, maar hij verklaarde dat hij vocht met een manager van hem, nadien naar de politie ging om er aan te geven dat hij door een manager werd geslagen, de politie te Mekelle een goede verstandhouding had met zijn managers, en ze hem zeiden voort te doen met werken (zie gehoorverslag CGVS Tesfay Tedros Godifay, p. 9). U erop gewezen dat uw verklaringen hieromtrent een verhaal betreffen van wanneer Tedros negen jaar oud was, in een stadje dat op grote afstand van Addis Abeba gelegen is, en dat alles toch een heel andere situatie betreft, antwoordde u dat dat allemaal hetzelfde is voor u, en de politie overal hetzelfde is in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **Uw verklaringen voor de vaststelling dat u op geen enkel moment enige poging ondernam om bescherming te zoeken tegen de personen van wie u oppert dat ze u zouden vermoorden, bij de Ethiopische autoriteiten, weten echter niet te overtuigen. Immers, u verklaarde steeds dat ze u niet zouden kunnen beschermen, maar u weet hiertoe geen overtuigende elementen ter ondersteuning aan te brengen.** Het door u geopperde verhaal, waarbij uw partner Tedros als kind geen bescherming kreeg van de politie, doet hieraan geen afbreuk. Immers, indien dit door u geopperde incident echt gebeurd zou zijn – hetgeen in deze twijfelachtig is, gezien bovenstaande vaststellingen en de vaststellingen gemaakt in het kader van uw eerste asielaanvraag, reeds grote twijfels doen rijzen met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen – dan nog dient vastgesteld dat dit plaatsgevonden zou hebben wanneer Tedros nog een kind was, op een plek die zo’n 760 kilometer verwijderd is van Addis Abeba, de stad waar u, zo u beweerde, onderdook voor uw managers wanneer u vreesde voor uw leven, tot uw laatste vertrek uit Ethiopië in september 2013. Het door u geopperde incident uit de kindertijd van Tedros, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat van u verwacht kon worden dat u op zijn minst een poging zou ondernemen bescherming te zoeken bij de Ethiopische politie te Addis Abeba in het jaar 2013, wanneer u er ondergedoken leefde uit vrees voor uw leven.

Het dient in herinnering gebracht dat – afgezien van de vaststelling dat de door u geopperde vrees voor vervolging in Ethiopië hierboven reeds betwist werd, en aan deze dan ook geen geloof gehecht wordt – **het principe van internationale bescherming gekenmerkt wordt door een subsidiair karakter ten opzichte van de in uw land aanwezige beschermingsmogelijkheden.** Het principe van internationale bescherming impliceert dan ook dat u – binnen de grenzen van het redelijke – al het mogelijke onderneemt opdat u bescherming geboden zou worden door de Ethiopische autoriteiten, alvorens internationale bescherming aan te vragen. **Gezien uw eigen verklaringen hieromtrent, dient vastgesteld dat aan deze vereiste geenszins voldaan is.**

Gevraagd of u al uw problemen, omwille van dewelke u een vrees koestert om naar Ethiopië terug te keren, heeft kunnen uitleggen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of er nog andere redenen zijn, omwille van dewelke u een vrees koestert om naar Ethiopië terug te keren, verklaarde u herhalend dat u Ethiopië verliet uit vrees voor uw leven. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde besneden te zijn (zie ‘Inschrijving van de asielaanvrager’- ‘commentaar’ en ‘Inschrijving NL’, in administratief dossier), en gevraagd of u daarmee iets wenst aan te tonen, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat niet gezegd te hebben – hoewel niet ingezien kan worden waarom dit dan wel zo neergeschreven werd, daar dergelijke verklaringen niet uitgevonden worden door de DVZ. Er kan enkel vastgesteld worden dat uw verklaringen afgelegd op het CGVS, op dit punt opnieuw tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen afgelegd op de DVZ.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er absoluut geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u, uit vrees gedood te worden door uw managers, uw thuisland Ethiopië moest ontvluchten. De door u, in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag,

aangebrachte nieuwe elementen, weten de uitkomst van uw vorige asielaanvraag dan ook niet te wijzigen. U heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Wat betreft het door u neergelegde Ethiopisch paspoort op uw naam, dient vastgesteld dat deze aantoont dat u de Ethiopische nationaliteit bezit, en dat u – voorafgaand aan uw laatste vertrek uit Ethiopië in september 2013 – Ethiopië meermaals legaal in en uit reisde. Dit paspoort vormt geenszins een bewijs voor de door u geopperde problemen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, en bevestigt enkel de door het CGVS gemaakte vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag – met name dat u de Eritrese nationaliteit niet bezit. Wat betreft het door u neergelegd boekje van uw Ethiopische bankrekening, dient vastgesteld dat dit enkel aantoont dat u te Ethiopië beschikte over een bankrekening. Dit vormt geenszins een bewijs voor de door u geopperde problemen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag. Met betrekking tot de door uw beweerde partner Tedros neergelegde getuigenisbrief, ondertekend door vier verschillende personen, waarin de problemen die jullie kenden te Ethiopië worden bevestigd, dient vastgesteld dat dit loutere verklaringen betreffen, die overigens gekenmerkt zijn door een gesolliciteerd karakter. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag, en de door u geopperde vrees voor vervolging in Ethiopië, niet geloofwaardig werden bevonden, kan er geen geloof gehecht worden aan de inhoud van deze brief. Wat betreft de door u neergelegde reclamefolders van het circusbedrijf ‘Eoloh’, Phenix en ‘Price’, de foto’s waarop u te zien valt als circusartieste, en samen met uw trainster Cindy, het tourschema van het circusbedrijf ‘Eoloh’, de krantenartikelen, uw contract met het bedrijf ‘Palazzo’, het briefje met gelukwensen, de twee tijdelijke arbeidscontracten op uw naam bij het circusbedrijf ‘Eoloh’, en de brieven vanwege de Spaanse overheid, betreffende de toekenning van de verschillende door u aangevraagde verblijfsvisa voor Spanje, dient vastgesteld dat dit allemaal documenten betreffen die uw werkzaamheden als professioneel gymnast en circusartiest bevestigen, hetgeen in deze niet in twijfel wordt getrokken. Deze documenten hebben echter geen enkele bewijswaarde voor de door u geopperde vrees voor vervolging door uw managers in Ethiopië, en weten bovenstaande vaststellingen dan ook niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege personen van uw turnvereniging ‘Eupener Turnverein 1967’ – waarin verteld wordt dat u en Tedros beide veel talent hebben, erg beleefd zijn en een perfect gedrag vertonen, u goed geïntegreerd bent en de taal aan het leren bent, en jullie een meerwaarde vormen voor de club – dient opnieuw vastgesteld dat, hoewel deze verklaringen van mensen die het goed met u voor hebben, op zich niet in twijfel worden getrokken, deze geenszins een bewijs vormen van de door u geopperde problemen in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag. Voorts dient opgemerkt dat in deze brief – die opgesteld werd op 26 maart 2015 – gesteld wordt dat u en Tedros broer en zus zijn, en wordt – wat betreft Tedros – opnieuw verwezen naar de valse identiteit die hij opgaf in het kader van jullie eerste asielaanvraag. Afgezien van de reeds gemaakte vaststelling dat deze brief geen relevantie bezit in het kader van de beoordeling van uw nood om internationale bescherming, valt er wel uit af te leiden dat u de leden van uw turnclub klaarblijkelijk ook voorgelogen heeft wat betreft uw band met Tedros, hetgeen de hierboven reeds geuite twijfels bij de algehele geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen, verder bevestigt. Dezelfde opmerkingen kunnen gemaakt worden wat betreft de door u neergelegde brief vanwege personen van uw turnvereniging ‘TV Raeren 1972 VoG’, opgesteld op datum van 8 mei 2015, waar Tedros eveneens genoemd met uw familienaam, de valse identiteit die hij opgaf in het kader van uw eerste asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Inzake de procedure

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee inhoudelijk identieke verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen gekend onder de rolnummers 177 166 en 177 167 wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekers voeren in eerste en enig middel de schending aan van “artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens”.

Verzoekers lichten toe dat zij door de bestreden beslissingen uiteindelijk zullen worden teruggestuurd naar Ethiopië waar ze zowel op macro als op micro gebied te vrezen hebben voor hun leven en/of menswaardige omstandigheden. Naast de problemen van verzoekers met hun vorige werkgevers die hen bedreigen, worden op macro gebied de mensenrechten in hun thuisland op grote schaal geschonden. Zij verwijzen naar landeninformatie en mensenrechtenrapporten: een artikel uit de “*De Tijd*” van 20/01/2015”; *Artikel Horn Affairs* dd. 03/03/2015; en een paragraaf uit het “*rapport Ned ministerie van Buitenlandse Zaken* dd. 24/08/2015”;

3.2. Beoordeling

3.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

3.4. Waar verzoekers verder aanvoeren dat zij “*vrezen dat artikel 3 van het EVRM zal geschonden worden indien zij dienen terug te keren naar hun land van herkomst*”, benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure uitsluitend geoordeeld wordt over de toekenning van vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet wordt er getoetst of in hoofde van verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Aangaande de vluchtelingenstatus

3.5. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet betwisten dat hun asielaanvraag geen vervolging uitmaakt die ingegeven is door één van de vijf gronden vermeld in het Verdrag van Genève. Verzoekers hun problemen met hun managers zijn louter van economische aard.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.7. De verzoekende partijen voeren aan dat hun terugkeer naar hun land een schending kan uit maken van artikel 3 EVRM en verwijzen hierbij naar algemene rapporten en persartikels. Voorts wordt gesteld dat naast *“deze algemene onveiligheid”*, de verzoekende partijen hebben aangegeven dat zij met de dood worden bedreigd door de managers van hun *“vorige tewerkstelling wegens een geldkwestie (zie bestreden beslissing deel feiten relaas)”* en dat ze *“dan ook persoonlijk en rechtstreeks voor mensonwaardige behandelingen of erger te vrezen”*.

3.8. Verzoekende partijen hebben een aanvaring met hun vroegere managers inzake de uitbetaling van hun loon en de commissie die moet betaald worden. Verzoekende partijen hebben met name hun contract gewijzigd in Spanje door de betaling rechtstreeks op hun eigen banrekening te laten storten en hebben het gedeelte dat hun managers aanrekenen, ingekort. Verzoekers beweren dat dit leidde tot discussies en bedreigingen van de kant van hun managers.

Nog daargelaten het bedrieglijk voorhouden van de Eritrese nationaliteit bij hun eerste asielaanvraag, kan met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat verzoekers ook deze problemen met hun managers niet hebben aangehaald bij hun eerste asielaanvraag. Voorts kan vastgesteld worden dat verzoekers naar Ethiopië terugkeerden uit Spanje in juli 2013 omdat ze hun salaris - of een deel ervan - die pas na hun terugkeer zou worden uitbetaald, niet wilden missen. Niettemin de tegenstrijdige verklaringen bij verzoekers verklaring en tussen deze van beide verzoekers, kan worden gesteld dat verzoekers naar Ethiopië terugkeerden om financiële redenen en omdat hun verblijfsvergunning in Spanje afliep. Verzoekers leggen geen objectieve gegevens voor van hun oorspronkelijke contracten met hun managers, noch tonen ze aan dat zij eenzijdig contractuele bepalingen hebben gewijzigd, noch dat ze hiervoor (gerechtelijk) vervolgd worden. Hoe dan ook, indien mogelijk is dat verzoekers met hun Ethiopische managers financiële problemen, dan kan niet aangenomen worden, en wordt ook niet aangetoond, dat dit inderdaad van die mate is dat verzoekers hun land moeten verlaten en internationale bescherming moeten vragen. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische aangehaalde vrees of risico volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet veronderstelt immers een reëel risico op ernstige schade. Uit loutere bedreigingen kunnen geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet afgeleid worden te meer de Raad tevens vaststelt dat verzoekers wel terugkeerden naar Ethiopië en ze tevens hebben nagelaten hulp of bescherming te zoeken bij zijn eigen nationale autoriteiten.

3.9. Verzoeker meent nog dat de mensenrechten in Ethiopië op grote schaal geschonden worden. Echter de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetisch aangehaalde vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen.

3.10. Het bij het verzoekschrift toegevoegde artikel uit *‘De Tijd’* betreft specifieke problemen met criminele bendes en het Ethiopische leger inzake het inpalmen van gronden van de inheemse Anuak-bevolking van Gambella (stukken 3 en 4), voorts wordt grensincidenten aan de grenzen met Eritrea enerzijds en met Somalië anderzijds gemeld (stukken 4 en 5). De Raad betwist deze incidenten niet, noch dat de tussenkomst van Ethiopië in Somalië, veiligheidsgevolgen kan hebben op de bevolking uit de grensstreken. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat alle Ethiopiërs problemen hebben, onveilig zijn of geen bescherming kunnen krijgen. De Raad wenst nog toe te voegen dat verzoekende partijen zelf nooit problemen met hun overheid hebben gemeld en uit de stukken van het administratief dossier kan ook blijken dat verzoekers zich konden beroepen op hun nationale overheid om te kunnen reizen. Evenmin hebben ze gemeld dat zij in de hoofdstad enigszins verontrust werden door de problemen die uit de toegevoegde stukken blijken.

3.11. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.12. In zover verzoekster zich beroept op artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet en verwijst naar toegevoegde stukken zijn de daarin beschreven problemen van corruptie in het leger, en het opereren van bendes bij de inheemse Anuak-bevolking van Gambella en de sporadische grensincidenten, dan moet vastgesteld worden dat deze niet dermate algemeen verspreid en willekeurig zijn dat dit als een toestand van gewapend conflict moet gekenmerkt worden, noch wordt aangetoond dat de overheid hier niet tegen optreedt.

3.13. Verzoekende partijen voeren aldus geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Besluit

3.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK